

CONCURENTEN SILVER ARROWS

Concurenten Silver Arrows, 31 oktober 2012

De "Silver Arrows" van Mercedes-Benz en Auto Union raceten hoofdzakelijk tegen elkaar, maar wie deden ook nog mee?

Toen besloten werd de regels voor Grand Prix wagens voor het seizoen 1934 en later te veranderen naar onder meer een maximaal gewicht per auto (zonder vloeistoffen, rijder en banden), was de overheersende gedachte dat slechts lichte aanpassingen nodig zouden zijn voor bestaande auto's. Koplopers als Bugatti, Alfa Romeo en Maserati zouden wel de dienst blijven uitmaken, zo was het idee.

Maar niemand had rekening gehouden met Duitsland. Adolf Hitler en zijn partij beschouwden sport in zijn algemeenheid en autosport in het bijzonder als een zeer aantrekkelijk propagandamiddel.

Er werd de stimulans in het vooruitzicht gesteld van Reichsmark 500.000,- (voor die tijd een zeer aanzienlijk bedrag) aan de fabrikant die wilde "instappen". Daimler Benz stond vooraan in de rij, maar de pas gevormde combinatie Auto Union (de merken Horch, Wanderer, DKW en Audi) wilde ook graag meedoen. De intriges die hier speelden zullen wellicht in een later artikel ter sprake komen. Uiteindelijk deden beiden mee aan de races voor deze nieuwe formule

De door de Duitsers geproduceerde auto's waren op zijn zachtst gezegd sensationeel. Veel krachtiger en moderner ogend dan de "concurrentie", waarbij met name Auto Union met zijn motor achterin baanbrekend was. Dat belofde veel voor het seizoen 1934.

Direct bij aanvang van de zogenoemde "750 kilo"-formule werd duidelijk hoe de kaarten geschud waren. De Mercedesen waren meteen snel maar nog iets fragiel, terwijl de Auto Unions nog veel kinderziektes kenden. Alfa Romeo kon zich in dat seizoen nog behoorlijk handhaven, mede als gevolg van de meer ervaren (lees: betere) rijders, maar de toon was gezet. Anders dan bij de minder belangrijke races was voor de rode wagens meestal een bijrol weggelegd, terwijl Bugatti geruisloos van het front verdween. In de jaren 1935 tot en met 1937 was er slechts een gelegenheid waar Alfa Romeo verraste. Dit was nota bene tijdens de Grote Prijs van Duitsland op de Nurburgring waar de onvergelijkbare Tazio Nuvolari wist te winnen. In het hol van de leeuw dus. De Silver Arrows namen de volgende zes plaatsen in maar dat telde eigenlijk niet, zeker niet in het Duitsland van die tijd!

Zie [film](#)

In 1937 deed zich in Engeland nog een komisch incident voor. Tijdens de Grote Prijs van Engeland die op het circuit van Donington verreden werd, waren beide Duitse merken op volle sterkte aanwezig. Het veld werd aangevuld met veel minder snelle Engelse deelnemers in auto's als de ERA (1.5 of soms 2 liter met compressor) en overjarig materiaal. Wie zou winnen was voor de insiders duidelijk, namelijk een van de twee Duitse merken. De Engelse bookmakers hadden echter meer verstand van echte paarden en dachten dat een Engelse overwinning zeker was. De Silver Arrows kregen noteringen (zgn odds) die hoger lagen dan 10 tegen 1.

Rosemeyer (Auto Union) won en de gelukkige winnaars (lees: gokkers) die hun geld wilden ophalen hebben nog heel lang naar de bookmakers gezocht. Dezen kregen al snel in de gaten dat

ze ernstig scheef zaten en hadden hun biezen gepakt. Het verhaal vermeldt niet of er later alsnog is uitbetaald!

Tot 1938 was er dus niet veel te lachen voor de concurrentie, de Duitsers waren oppermachtig en de kruimels die overbleven gingen naar Alfa Romeo.

In 1938 kwam er een nieuw reglement waarbij het maximale gewicht kwam te vervallen maar de motorinhoud beperkt werd tot 3 liter met compressor of 4,5 liter zonder compressor. Dit speelde in de kaart van de Franse merken als Delahaye en Talbot die "ongeblazen" motoren hadden van die inhoud, waardoor men zich ineens kansen toedacht.

Helaas. Wederom was het Mercedes-Benz dat meteen de lakens uitdeelde. Auto Union volgde op afstand maar wel ver voor "de rest". Alfa Romeo ondernam pogingen maar waren gewoonweg niet snel dan wel betrouwbaar genoeg. Bugatti was nergens meer te bekennen en merken als Talbot en Delahaye gingen weliswaar niet zo snel maar gebruikten veel minder brandstof waardoor tussentijds tanken niet nodig was en banden wisselen ook minder speelde.

Tot de Grote Prijs van Pau in 1938, die op het bochtige en dus relatief langzame gelijknamige circuit werd afgewerkt. Auto Union zag de bui al hangen en Mercedes-Benz kwam met slechts twee auto's (normaal was minimaal drie). Een Delahaye met een 4,5 liter motor bestuurd door Rene Dreyfus won zonder te stoppen. De dorstige Mercedesen werden tweede en derde.

Later in het seizoen 1938, kwam Maserati met een 3 liter compressor auto, die soms sneller was dan de Duitse concurrentie maar nogal fragiel bleek. In 1939 kreeg Duitsland zelfs nog een schokje te verwerken toen een dergelijke auto, weliswaar bestuurd door een Duitser, Paul Pietsch, tijdelijk aan kop reed in de "Grosser Preis von Deutschland". Mercedes herstelde de pikorde met een overwinning. In die race startten overigens in totaal 9 Silver Arrows, maar reden er slechts 2 de race uit.

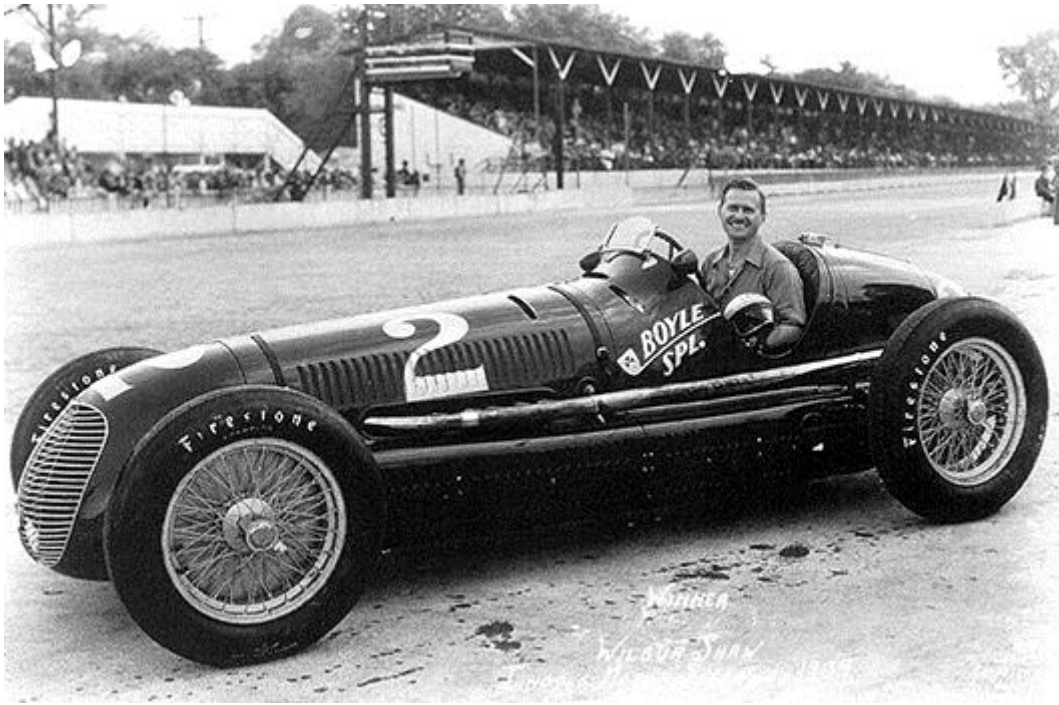
Het gaat wellicht wat ver om te zeggen dat men de overheersing van de Silver Arrows beu was, maar in Italië vond men een oplossing om dit "probleem" te omzeilen. De Grote Prijs van Tripoli in Libië (in die tijd bezet door de Italianen) was een immer prestigieus Grand Prix evenement. Maar voor 1939 had men besloten deze race alleen voor "voiturettes" (maximale motorinhoud 1500 cc met compressor) open te stellen. De Italianen hadden daar genoeg (snelle) exemplaren van en een Italiaanse overwinning was ogenschijnlijk verzekerd.

Wat zij echter niet wisten was dat Mercedes-Benz in het diepste geheim ook een voiturette had ontwikkeld. Een "Silver Arrow" dus!

Het voorspelbare gebeurde. Mercedes werd 1-2 en wederom had de "rest" het nakijken.

Met een immer grotere dreiging van een oorlog ging het seizoen van 1939 als een nachtkaars uit. De laatste race, verreden in Boedapest, werd een overwinning van het gedurende dat seizoen steeds sterker wordende Auto Union, bestuurd door Tazio Nuvolari.

Na de oorlog is Mercedes nog in actie gekomen in Latijns Amerika, zonder echter succesvol te zijn. Een Grand Prix wagen uit 1939 heeft zelfs deelgenomen aan de Indy 500, ook hier zonder succes. De Maserati 8CTF won overigens in 1939 en 1940 wel de Indy 500!

Winnaar Indy 500 1939 met Wilbur Shaw

P. Helbach